

Sygn. akt VIII Gz 138/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Kala

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w T.

przeciwko J. R.

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego zawarte w pkt 3 wyroku z dnia 14 maja 2014 r. , sygn. akt VIII GC 282/14 upr.

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji;
2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt 3 wyroku z dnia 14 maja 2014 r. , Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 75 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, iż w sprawie powództwo podlegało uwzględnieniu jedynie w zakresie odsetek ustawowych od kwot wskazanych szczegółowo w sentencji wyroku. W pozostałym zakresie tj. co do kwoty należności głównej – 7.051, 59 zł Sąd powództwo oddalił.

O kosztach rozstrzygnął zaś Sąd Rejonowy skarżonym postanowieniem w oparciu o art. 100 k.p.c. Sąd wskazał, iż skoro powód uzupełnił braki formalne pozwu pismem nadanym na pocztę w dniu 27 września 2013 r., to w tymże dniu złożył skutecznie pozew w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu Rejonowego zachowanie pozwanej uzasadniało wytoczenie powództwa, jako że popadła ona w zwłokę ze spełnieniem świadczenia wobec powoda, który wystosował do niej przedprocesowe wezwanie do zapłaty. W tym kontekście Sąd zaznaczył, iż bez znaczenia był fakt, że pozwana zapłaciła powodowi kwotę 3000 zł w dniu 27 września 2013 r., którą to datę Sąd uznał za datę skutecznego wniesienia pozwu. W tym świetle Sąd ocenił, iż w zakresie kwoty 3000 zł powód jest wygrywającym sprawę i obliczył, iż kwota ta stanowi 42, 54 % dochodzonej kwoty 7.051, 59 zł. Zatem należne powodowi koszty wyniosły 624, 06 zł (1467 x 42, 54%), zaś pozwanej 699, 29 zł (1217 x 57, 46%), co oznaczało konieczność zwrotu na rzecz pozwanej kwoty 75 zł po zaokrągleniu.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w pkt 3 wyroku, zaskarżyła pozwana co do kwoty 1.142 zł, która zarzuciła:

- naruszenie prawa procesowego – art. 98 §1 i 3 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji niezasądzenie od powoda na rzecz pozwanej tytułem kosztów procesu kwoty 1217 zł, na którą powinny się składać: koszty zastępstwa procesowego – 1200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł;

- naruszenie przepisów postępowania tj. art. 130¹§2 k.p.c. w zw. z art. 130§2 k.p.c. poprzez błędną wykładnię i uznanie, że powód wniósł skutecznie pozew w dniu 27 września 2013 r., a nie później jak to wynika z akt sprawy.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia o kosztach procesu zwartego w wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy i w miejsce zasądzonej kwoty 75 zł zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwoty 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Domagała się również zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego oparto na błędnym ustaleniu, iż skuteczne wniesienie pozwu nastąpiło w dniu 27 września 2013 r., a zatem w dniu w którym pozwana uiszczała na rachunek powoda kwotę 3000 zł. Należy zatem przypomnieć, iż pierwszy pozew w przedmiocie roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu został przez powoda złożony w dniu 31 lipca 2013 r. (k. 19 akt) – sygn. VIII GNc 4915 /13. Zarządzeniem z dnia 6 sierpnia 2013 r. Referendarz Sądowy wezwał pełnomocnika powoda do uzupełnienia braków formalnych poprzez nadesłanie dokumentu KRS powodowej spółki w 1 dodatkowym egzemplarzu dla strony przeciwnej w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu (k. 20 akt). Powód uzupełnił powyższy brak formalny, jednakże uczynił to dzień po terminie tj. w dniu 27 września 2014 r. (k. 25 akt). W związku z powyższym pozew zwrócono zarządzeniem Referendarza Sądowego z dnia 10 października 2013 r. Zarządzenie to nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się z dniem 25 października 2013 r. (k. 29 akt). Powyższe oznacza, iż pozew złożony w dniu 31 lipca 2013 r., nie wywiera skutków prawnych, co wynika z art. 130 §2 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem po bezskutecznym upływie terminu [do uzupełnienia braków formalnych] przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu. Należy stwierdzić zatem, iż wpisanie sprawy pod nowy numer w oparciu o pierwotnie złożony pozew, które nastąpiło wskutek wniosku złożonego przez pełnomocnika powoda w dniu 31 października 2013 r. (k. 30-31 akt), inicjowało nowy proces formalnie nie związany z wcześniej toczącym się postępowaniem. Skuteczne złożenie pozwu wszczynającego postępowanie w przedmiotowej sprawie nastąpiło zatem najwcześniej w dniu 31.10.2013 r.

W tym kontekście znamionnym dla rozstrzygnięcia jest, iż złożenie wniosku o wpisanie sprawy pod nowy numer (formalne zainicjowanie sprawy VIII GNc 121/14) nastąpiło po około miesiącu od dokonania przez pozwaną ostatecznej zapłaty w kwocie 3000 zł (pозwana uiszczała należność w dniu 27 września 2013 r.). Nie sposób zatem przyjąć, iż powód miał wówczas uzasadnione podstawy, aby nie wiedzieć o dokonanej wpłacie. Rację ma więc pozwana, wskazując, iż powód nie dochował obowiązkom, albowiem składając w dniu 31 października 2013 r. skutecznie ponowny pozew, nie uwzględnił wcześniejszych wpłat dokonanych przez pozwaną, ani też mającej miejsce miesiąc wcześniej ostatecznej należności w kwocie 3000 zł. W tych okolicznościach – powoda, którego powództwo co do należności głównej zostało oddalone w całości, należy uznać za przegrywającego sprawę w rozumieniu art. 98 k.p.c.

Oznacza to, iż na rzecz pozwanej należało zasądzić od powoda zwrot kosztów postępowania przed Sądem pierwszej instancji w pełnej wysokości tj. w kwocie 1.217 zł.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c. należało orzec jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Koszty te stanowi wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej będącego radcą prawnym zgodnie z § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez

Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.) w kwocie 60 zł oraz opłata od zażalenia w kwocie 30 zł.